

احکام مسافر

احکام مسافر

۱. امام خمینی (ره): مسافری که نمی داند باید نماز را شکسته بخواند اگر تمام بخواند نمازش صحیح است.

(تحریر الوسیلة، احکام صلاة المسافر، م ۱)

آیت الله العظمی خامنه ای:

مسافری که نمی داند نماز در سفر قصر است و بر خلاف وظیفه اش نماز را تمام می خواند، در صورتی که جاهل قاصر باشد، پس از فهمیدن حکم، لازم نیست نماز را اعاده یا قضا کند ولی اگر جاهل مقصر باشد، به خاطر کوتاهی در یادگیری گناه کرده و پس از فهمیدن حکم، باید نمازش را در وقت اعاده و در خارج وقت قضا کند.

رساله نماز و روزه، م ۶۰۴ و ۶۰۵

.....

۲. امام خمینی (ره): مسافری که می داند باید نماز را شکسته بخواند اگر بعضی از خصوصیات آن را نداند، مثلاً نداند که در سفر هشت فرسخی باید شکسته بخواند، چنانچه تمام بخواند در صورتی که وقت باقی است باید نماز را شکسته بخواند و اگر وقت گذشته باید شکسته قضا نماید.

(تحریر الوسیلة، احکام صلاة المسافر، م ۱)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر حکم نماز در سفر را می داند، ولی به دلیل جهل به خصوصیات حکم، نماز را تمام بخواند، در این صورت احتیاط واجب آن است که اگر در وقت متوجه شود، آن را اعاده و اگر بعد از وقت متوجه شود، آن را قضا کند؛ مانند اینکه می داند در سفر نماز قصر است، اما نمی داند بعد از قصد اقامت ده روز و قبل از خواندن یک نماز چهار رکعتی اگر از قصدش برگردد، نماز قصر است و نماز را تمام بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۶۰۶

.....

۳. امام خمینی (ره): اگر فراموش کند که در سفر است و نمازش را تمام بخواند، چنانچه داخل وقت یادش بیاید، باید نماز را اعاده کند و اگر اعاده نکند، قضای آن واجب است، ولی اگر بعد از وقت متوجه شود، نمازش قضا ندارد؛ اما اگر فراموش کند که مسافر باید نمازش را قصر بخواند (حکم را فراموش کرده) در وقت اعاده و خارج وقت نیز بنا بر احتیاط واجب قضا کند.

عروه الوثقی، احکام صلاه المسافر، حاشیه م ۳

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر فراموش کند که مسافر باید نمازش را قصر بخواند یا فراموش کند که در سفر است و نمازش را تمام بخواند، چنانچه داخل وقت یادش بیاید، باید نماز را اعاده کند و اگر اعاده نکند، قضای آن واجب است، ولی اگر بعد از وقت متوجه شود، نمازش قضا ندارد.

رساله نماز و روزه، م ۶۰۸

.....

۴. امام خمینی (ره): کسی که وظیفه اش تمام خواندن نماز است، در صورتی که قصر بخواند نمازش مطلقاً باطل است، حتی کسی که قصد اقامت کرده و نماز را چون نمی دانسته حکم او تمام خواندن می باشد، قصر خوانده است.

تحریر الوسیله، احکام المسافر، م ۳

آیت الله العظمی خامنه ای:

مسافری که می خواهد ده روز در جایی بماند، اگر به خاطر جهل به حکم نماز را قصر بخواند، نمازش صحیح است، ولی اگر به خاطر جهل به موضوع یا فراموشی قصر بخواند، نمازش باطل است و باید نمازش را دوباره بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۶۱۴

.....

۵. امام خمینی (ره): مسافری که قصد اقامت نکرده، در چهار جا بین قصر و تمام مخیر است که عبارتند از: مسجد الحرام، مسجد النبی (صلی الله علیه وآله وسلم)، مسجد کوفه و حائر حسینی (علی مشرفه السلام) و تمام خواندن افضل است.

تحریر الوسیله، احکام المسافر، م ۸

آیت الله العظمی خامنه ای:

مسافر در اماکن چهارگانه تخییر (یعنی شهر مکه، مدینه، مسجد کوفه و حائر حسینی (علیه السّلام)) می تواند نمازهای چهار رکعتی را قصر یا تمام بخواند و اگر تمام بخواند افضل است، اما احتیاط مستحب قصر است.

رساله نماز و روزه، م ۶۲۰

.....

۶. امام خمینی (ره): در الحاق دو شهر مکه و مدینه به دو مسجد آنها محلّ تأمل است، پس احتیاط به اینکه در شهرهای مذکور قصر بخواند ترک نشود.

تحریرالوسیله، احکام المسافر، م ۸

آیت الله العظمی خامنه ای:

حکم تخییر در تمامی شهر مکه و مدینه فعلی جاری است و مخصوص مسجدالحرام و مسجدالنبی (صلی الله علیه و آله و سلّم) نیست، ولی احتیاط مستحب آن است که به دو مسجد اکتفا شود.

رساله نماز و روزه، م ۶۲۱

.....

۷. امام خمینی (ره): بنابر اقوی تمام روضه شریفه جزء حائر حسینی (علیه السّلام) محسوب می شود، بنابراین از طرف بالای سر تا شبکه های متصل به رواق و از طرف پا تا درب متصل به رواق و از پشت سر تا حدّ مسجد، جزء حرم است و خالی از قوّت نیست که مسجد و رواق شریف هم جزء حرم شمرده شود (و مسافر در آنجاها هم مخیر باشد) ولی ترک احتیاط به اینکه در این دو مورد قصر خوانده شود سزاوار نیست.

تحریرالوسیله، احکام المسافر، م ۸

آیت الله العظمی خامنه ای:

حکم تخییر در حائر حسینی (علیه السّلام) به زیر گنبد (تحت القبّه) و جایی که نزد قبر امام حسین (علیه السّلام) صدق می کند، اختصاص دارد و بنابر احتیاط شامل رواق ها و صحن مطهر نمی شود.

رساله نماز و روزه، م ۶۲۳

.....

۸. امام خمینی (ره): اگر در مکان های تخییر (بین شکسته و تمام خواندن) نماز فوت شود، ظاهر آن است که اگر در همین مکان ها قضای آن را می خواند، مخیر بین شکسته و تمام خواندن باشد و اگر قضا در غیر مکان های تخییر

باشد، باید بنابر احتیاط (واجب) به صورت [شکسته قضا نماید].

تحریر الوسیله، صلاه القضاء، م ۶

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر در اماکن تخییر، نمازی از مکلف (عمد^۱ یا سهوا^۱) فوت شود و بخواهد در غیر این اماکن نماز را قضا کند، اقوی این است که به صورت قصر بخواند، و چنانچه بخواهد در همین مکانها آن را قضا کند، بنا بر احتیاط واجب باید قصر بخواند.

رساله نماز و روزه، م ۶۲۵

.....